

אותו זמן ידעו שהוא כבר ברוח ונמצא בגליל העליון. ואז החל מסע ההփוצה והטרור נגד היישוב כולו. אנשי "השומר", שאצלם הסתתר לישנסקי, החליטו לחסל את הבורח ולהציג את היישוב. ירו בו, הוא נפצע, ושוב ברוח, הסתתר בפתח תקווה אצל אישתו, שבילה היה במצרים וויסף לישנסקי היה מביא לה כסף ממנה. אחרי כמה ימים, כשלא יכלה להסתיר אותו יותר, הילך לנבי-روبין ושם תפסו אותו בדואים.

נעמן בלקינד וויסף לישנסקי ניתלו בדמשק ביום 16.12.1917 והסוד? בספרים שנכתבו סמוך לאותה תקופה מסופר שלייד עמוד התליה אמר נעמן בלקינד לויסף לישנסקי "תגידי את האמת!" ולישנסקי ענה: "ニiker, אתה לא תדע". נכון או לא נכון - את הדברים שמע וgem סיפר הרב שליווה אותם.

אנשי חסן בק מגיעים אליו. סופו של חסן בק
למטולה באה יום אחד קבוצת שוטרים תורכים בלווית גשימים ושוטרים ערבים, אספו את הצעירים ודרשו מאתנו שנלך אתם ונראה להם מקומות: היכן נמצאים הוואדיות כמו נחל התנור ועוד. רק אחרי זה נודע לנו ש"השומר" החזיק את יוסף לישנסקי איש ניל"י בחרמארה, שמשהו ירה בו ולא פגע, שהוא ברוח והتورכים באו לחפש אותו. החיפושים בישובים מצד "הקומיסיה" של חסן בק, נמשכו ועברו מישוב לישוב מזרום לצפון, כאשר הנימוק לחיפושים ומאסרים הוא הסתרת יוסף לישנסקי. בכל מקום הקיפו את היישוב, אספו את כל הגברים ושלחו אותם בתנאים קשים לרכיבו בנצרת ומשם שלחו את חלוקם לדמשק. מדמשק ובים לא חזרו.

למאסרים קדמו מכות ועינויים. היישוב היה נתון בפחד אימהים. קשה לתאר היום כמה חלש ודל היה "היישוב", כמה מעטים האנשים בכל מקום. היה איום של השמדה כללית אם לא יוסגר יוסף לישנסקי.

הפחד במטולה היה כל כך גדול, שחששו להזכיר את שמו, גם המכרים. אחרי זמן התחלו אנשים לספר שעוזרו לו, שנתנו לו אוכל בבריחתו. לא היה ולא נברא. היה פחד מות אישי וגם ציבורי. התורכים אמרו: "נעשה לכם מה שעשינו לארכנים".³⁶